

ญินายาต (ความผิดฐานฆ่าหรือทำร้ายร่างกาย)

﴿الجنايات﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตุรกีญีรี

แปลโดย : รุสดี การ์รีสา

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿الجنايات﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: رشدي كاريسا

مراجعة: صافي عثمان

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

ญินายาต (ความผิดฐานฆ่าหรือทำร้ายร่างกาย)

คำนิยาม ญินายาต คือ การทำร้ายร่างกายโดยเฉพาะ ซึ่งนำไปสู่บطلงโทษด้วยการกิศอศ (การประหารให้ตายตาม) หรือชดใช้ด้วยการจ่ายทรัพย์สิน หรือจ่ายกัฟฟาเราะฮ์ด้วยสิ่งอื่น

จุดประสงค์ของการบัญญัติบطلงโทษด้วยการกิศอศ

อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างท่านนบีอาดัมด้วยพระหัตถ์ของพระองค์และทรงประทานเกียรติต่อท่านเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ทรงประทานความเป็นเคาะลีฟะฮ์ (ผู้แทนที่ทำหน้าที่ปกครอง) บนโลกนี้เพื่อจุดประสงค์ที่สำคัญยิ่ง คือการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มีการตั้งภาคี ทรงทำให้มวลมนุษย์ทั้งหมดกำเนิดมาจากเชื้อสายของท่าน ทรงแต่งตั้งศาสนทูตมาแจ้งพวกเขา ทรงบัญญัติคัมภีร์ต่างๆ ให้ เพื่อว่ามวลมนุษย์จะได้ทำการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว ทรงได้ให้คำมั่นสัญญาต่อชนผู้ศรัทธาทั้งหลายและปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ด้วยสรวงสวรรค์ และได้สัญญากับชนผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้ที่ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามด้วยขุมนรก

แท้จริงในบรรดามนุษย์ทั้งหลายนั้น มีผู้ที่ให้การปฏิเสธต่อผู้ที่เรียกร้องสู่การศรัทธา เนื่องจากมีความศรัทธาที่หย่อนยาน และยังได้ดูถูกต่อผู้ปกครองเนื่องจากความเบาปัญญา ทำให้ชนกลุ่มนี้เกิดแรงจูงใจที่จะเรียกร้องไปสู่การกระทำในสิ่งต้องห้าม และนำไปสู่การทำร้ายผู้อื่นทั้งทางร่างกาย เกียรติยศ และทรัพย์สิน

ด้วยเหตุดังกล่าว อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติบطلงโทษในโลกดุนยา เพื่อยับยั้งมนุษย์ไม่ให้ก่ออาชญากรรมเหล่านี้ เนื่องจากว่า เพียงแค่การสั่งหรือห้ามโดยไม่มีบطلงโทษนั้นไม่เพียงพอต่อการที่จะให้มนุษย์บางกลุ่มหยุดยั้งการละเมิดสิทธิของผู้อื่นและให้อยู่ในขอบเขตที่อัลลอฮ์ทรงวางไว้ ซึ่งหากไม่มีการลงโทษแล้ว แน่แน่นอนว่าต้องมีมนุษย์มากมายที่อาจหาญก่ออาชญากรรมและสิ่งต้องห้าม และทำเล่นๆ กับคำสั่งใช้ต่างๆ

ในการบัญญัติบطلงโทษนั้น เป็นการป้องกันรักษาชีวิตและสิทธิของมนุษยชาติ เป็นการหักห้ามจิตใจอันชั่วร้าย และเตือนหัวใจที่กระด้างของมนุษย์บางกลุ่มที่ไร้ซึ่งความเมตตาและความสงสาร

แท้จริง การนำบทบัญญัติการลงโทษด้วยการกิศอศไปปฏิบัติ นั้น เป็นปัจจัยให้หยุดการฆ่าฟัน และความเป็นศัตรูกัน เป็นเสมือนกำบังให้กับสังคม เป็นการให้ชีวิตแก่ประชาชาติ เป็นการป้องกันการหลั่งเลือด เป็นการบำบัดรักษาจิตใจบรรดาญาติๆ ของเหยื่อผู้ถูกฆ่า เป็นการแสดงถึงความ เป็นธรรมและสันติสุขอย่างแท้จริง เป็นการปกป้องมนุษย์จากความเดรัจฉานของอาชญากรที่คร่าชีวิตผู้บริสุทธิ์และกระจายความหวาดกลัวในสังคม อีกทั้งยังเป็นเหตุให้บรรดาสตรีต้องเป็นหม้ายและบรรดาเด็กๆ ต้องกำพร้า

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَاۤؤَيۡلِيَ الْاَلۡبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوۡنَ﴾ [البقرة

[179 /

ความว่า “และในการประหารฆาตกรให้ตายตามนั้น(การกิศอศ) คือการดำรงไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเจ้า ใ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง”
(อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ 179)

- แท้จริง โลกมนุษย์นี้มีได้เป็นโลกแห่งการตัดสิน ทว่าที่แห่งการตัดสินนั้นคือโลกอาคิเราะฮ์ เพียงแต่การบัญญัติบทลงโทษนั้นมีขึ้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและสันติสุขในสังคม และเป็น การป้องกันมิให้เกิดบ่อนทำลาย ความเป็นศัตรู และการอธรรมในหมู่มนุษย์

ปัจจัยแห่งความจำเป็นทั้งห้าประการ

อิสลามได้ให้ความสำคัญในการพิทักษ์รักษาความจำเป็นหรือปัจจัยทั้งห้าประการ ซึ่งเป็น ที่พึ่งต่อกันระหว่างบทบัญญัติในศาสนาทั้งหลายที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้า ว่าปัจจัยทั้งห้า ประการนี้ย่อมต้องได้รับการพิทักษ์ ซึ่งได้แก่ ศาสนา ชีวิต สติปัญญา เกียรติ และทรัพย์สิน และ ถือว่าการละเมิดปัจจัยแห่งความจำเป็นทั้งห้าประการนี้เป็นการก่ออาชญากรรมและความผิด สมควรที่จะได้รับการลงโทษตามความเหมาะสม และด้วยการพิทักษ์รักษาปัจจัยทั้งห้านี้ ย่อมจะ นำมาซึ่งความสงบสุขในสังคมและก่อให้เกิดความอุ่นใจแก่ปัจเจกบุคคล

ประเภทของสิทธิ

1. สิทธิระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์ ประการที่สำคัญที่สุดในประเภทนี้คือการศรัทธาในเอกภาพ ของอัลลอฮ์ รองลงมาคือการทำละหมาด
2. สิทธิระหว่างมนุษย์กับผู้อื่น ประการที่สำคัญที่สุดในประเภทนี้คือการหลังเลือด
ดังนั้น เรื่องแรกที่บุคคลหนึ่งจะถูกคิดบัญชี ณ อัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ คือ การละหมาด ของเขา และเรื่องแรกที่จะถูกสอบสวนในระหว่างมนุษย์ด้วยกันคือคดีการหลังเลือดระหว่างพวกเขา

บัญญัติว่าด้วยการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

การฆ่าชีวิตใดชีวิตหนึ่งโดยมิชอบธรรม ถือเป็นหนึ่งในการกระทำบาปที่ใหญ่หลวง รองลงมาจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ศาสนาอิสลามจะยังคงเป็นที่พิทักษ์และที่กำบังอย่าง กว้างขวางสำหรับมุสลิมคนหนึ่งตราบใดที่เขามีได้ละเมิดผู้อื่นด้วยการหลังเลือดที่ต้องห้าม แท้จริง การฆ่าชีวิตคนเป็นบาปที่ใหญ่หลวงซึ่งต้องได้รับโทษทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ ตามที่ปรากฏ หลักฐานดังต่อไปนี้

1. อัลลอฮฺ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ [النساء/ ๙๓]

ความว่า “และผู้ที่ฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาคือนรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาล และอัลลอฮฺทรงกริ้วโกรธและทรงสาปแช่งเขา และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง” (อัน-นิสาห์ 93)

2. ท่านอะนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้รายงานมาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«أَكْبَرُ الْكَبَائِرِ: الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَوْلُ الزُّورِ، أَوْ قَالَ: وَشَهَادَةُ الزُّورِ». متفق عليه

ความว่า “ในบรรดาบาปที่ใหญ่หลวงนั้นคือ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ การฆ่าชีวิต การเป็นผู้ก่อตัญญูต่อบิดามารดา การพูดเท็จ หรือท่านกล่าวว่า การเป็นพยานเท็จ” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 6871 จำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลข 88)

3. จากอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، إِلَّا بِأَحَدِي ثَلَاثٍ: الثَّيْبُ الرَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ، الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ». متفق عليه.

ความว่า “แท้จริงไม่เป็นการอนุมัติที่จะหลังเลือดเนื้อของมุสลิมผู้หนึ่งที่กล่าวคำปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺและฉันนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ เว้นเสียแต่ว่าเขาได้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในสามเรื่องดังนี้ การชินา(การผิดประเวณี)ของผู้แต่งงานแล้ว หรือการฆ่าผู้อื่น หรือการละทิ้งศาสนาของเขาและแยกตัวเองออกจากญะมาอะฮฺ(ประชาชาติอิสลาม)” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 6878 และมุสลิม 1676 จำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน)

- แท้จริงเลือดเนื้อบรรดาของผู้ศรัทธานั้นมีความเท่าเทียมกัน พวกเขามีความเท่าเทียมกันในบทบัญญัติการลงโทษไม่ว่าจะด้วยการจ่ายدياتะฮฺ หรือการกิศศ จะไม่มีใครดีกว่าหรือ

เหนือกว่าใครในหมู่ผู้ศรัทธา ทั้งในเรื่องเผ่าพันธุ์ เครือญาติ และแม้แต่ความแตกต่างระหว่าง
เพศก็ตาม อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ [الحجرات / ١٣]

ความว่า “โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชายและ
เพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่าและตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน
แท้จริง ผู้มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งใน
หมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน” (อัล-หุญ
รอต 13)